

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

<https://tamilmanam.in/>

Article Type: Article

Folk Literature and Bharatanatyam as Cultural Signifiers of Desi Traditions

Dr. Thushyanthy Juliyan Jeyapragash*

Senior Lecturer in Bharathanatyam, Department of Dance, Drama & Theater, Swami Vipulananda Institute of Aesthetic Studies, Eastern University, Sri Lanka.

* Correspondence: julithushy@gmail.com, Tel: 0094777246518

Received: 22-01-2026; Revised: 24-01-2026; Accepted: 27-01-2026; Published: 01-02-2026

Abstract: This study explores the role of Desi traditions in Indian art forms, examining how folk literature and Bharatanatyam function as cultural expressions. Folk literature serves as a vibrant repository of social life, popular beliefs, rituals, emotions, and body language, reflecting the lived experiences of communities. Similarly, although Bharatanatyam has evolved within the classical Natya Shastra tradition, it incorporates Desi elements and has developed over time into a dynamic art form. The research investigates how bodily expressions, emotional articulations, gestures, and symbolic signs found in folk literature correspond with the Abhinaya traditions of Bharatanatyam. Specifically, it demonstrates that the natural movements and expressions observed in folk arts form the foundational basis for the Angika, Vachika, and Aharya Abhinaya in Bharatanatyam, illustrating a shared cultural substrate. Furthermore, the study emphasizes that Desi traditions act as a repository of social memory, ensuring the continuity of artistic practices and the preservation of cultural identity. Folk literature and Bharatanatyam, therefore, are not only independent art forms but also interconnected manifestations that preserve and convey the cultural identity of communities across generations.

Keywords: Desi traditions, Folk literature, Bharatanatyam, Body language, Abhinaya traditions, Folk arts, Cultural identity, Aesthetics,

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

தேசீ மரபுகளின் அடையாளமாக நாட்டுப்புற இலக்கியமும் பரதநாட்டியமும்

*கலாநிதி துஷ்யந்தி யூலியன் ஜெயப்பிரகாஷ்,

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் (நடன நாடகத்துறை), சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்த ஆய்வு, இந்திய கலை மரபுகளில் தேசீ மரபுகள் வகிக்கும் இடத்தை அடையாளப்படுத்தும் நோக்கில், நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் பரதநாட்டியமும் எவ்வாறு பண்பாட்டு வெளிப்பாட்டு ஊடகங்களாக செயல்படுகின்றன என்பதை ஆராய்கிறது. நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் சமூக வாழ்வியலை, மக்கள் நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், உணர்வுகள் மற்றும் உடல் மொழி வழியாகப் பிரதிபலிக்கும் உயிர்ப்பான பண்பாட்டு ஆவணங்களாக விளங்குகின்றன. அதேவேளை, பரதநாட்டியம் நாட்டியசாஸ்திர மரபில் வேரூன்றியிருந்தாலும், தேசீ கூறுகளை உட்சேர்த்துக் கொண்டு காலப்போக்கில் ஒரு உயிர்த்தெழுந்த கலை வடிவமாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இவ்வாய்வு, நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் உடல் மொழி, உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள், சைகைகள் மற்றும் குறியீடுகள் ஆகியவை பரதநாட்டியத்தின் அபிநய மரபுகளுடன் எவ்வாறு ஒத்திசைகின்றன என்பதை ஒப்பீட்டு நோக்கில் ஆய்வு செய்கிறது. குறிப்பாக, தேசீ மரபுகள் என்ற கோணத்தில், மக்கள் கலைகளில் காணப்படும் இயல்பான உடல் அசைவுகளும், பரதநாட்டியத்தில் வடிவமைக்கப்பட்ட ஆங்கிக, வாசிக, ஆஹார்ய அபிநயங்களும் ஒரே பண்பாட்டு அடித்தளத்திலிருந்து உருவாகியுள்ளன என்பதை இவ்வாய்வு விளக்குகிறது. மேலும், தேசீ மரபுகள் சமூக நினைவுகளின் களஞ்சியமாக இருந்து, கலை மரபுகளின் தொடர்ச்சியையும் பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன என்பதையும் இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகிறது. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் பரதநாட்டியமும், தனித்தனி கலை வடிவங்களாக மட்டுமல்லாமல், தேசீ மரபுகளின் பண்பாட்டு அடையாளத்தை காலந்தோறும் பாதுகாத்து வரும் இணை வெளிப்பாடுகளாக செயல்படுகின்றன என்பதே இவ்வாய்வின் மையக் கருத்தாகும்.

திறவுச் சொற்கள் - தேசீ மரபுகள், நாட்டுப்புற இலக்கியம், பரதநாட்டியம், உடல் மொழி, அபிநய மரபுகள், மக்கள் கலைகள், பண்பாட்டு அடையாளம், அழகியல்

முன்னுரை

இந்தியப் பண்பாட்டின் அடிப்படை வேர்கள் தேசீ மரபுகளில் ஆழமாக ஊன்றியுள்ளன. சமூகத்தின் அன்றாட வாழ்வியல், உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், உடல் அசைவுகள் ஆகியவை இயல்பாக உருவாக்கிய கலை வெளிப்பாடுகளே தேசீ மரபுகள் ஆகும். இம்மரபுகள் எழுத்து-எழுத்தற்ற கலை வடிவங்களின் வழியாக தலைமுறைகள் தோறும் பரம்பரையாகத்

தொடர்ந்துவந்துள்ளன. அவற்றுள், நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் பரதநாட்டியமும் முக்கியமான பண்பாட்டு ஆவணங்களாக விளங்குகின்றன.

நாட்டுப்புற இலக்கியம் மக்கள் வாழ்வியலின் நேரடி பிரதிபலிப்பாக அமைந்துள்ளது. மக்கள் பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் ஆகியவற்றின் வழியாக மனித உணர்வுகள், சமூக உறவுகள், உடல் மொழி, சைகைகள் ஆகியவை இயல்பாக வெளிப்படுகின்றன. அதேவேளை, பரதநாட்டியம் நாட்டியசாஸ்திர அடிப்படையிலான ஒரு செம்மைக் கலை வடிவமாக இருந்தாலும், அதன் ஆங்கிக மற்றும் அபிநய மரபுகளில் தேசீ கூறுகள் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன.

இவ்விரு கலை வடிவங்களும் தனித்தனியாக ஆராயப்பட்டாலும், தேசீ மரபுகளின் அடையாளமாக அவற்றை ஒருங்கிணைத்து ஆய்வு செய்துள்ள முயற்சிகள் குறைவு. எனவே, நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் பரதநாட்டியமும் தேசீ மரபுகளின் தொடர்ச்சியையும் பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதை ஆராய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

ஆய்வின் நோக்கம்

1. தேசீ மரபுகளின் அடையாளமாக நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் பரதநாட்டியமும் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை ஆய்வு செய்தல்.
2. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் மக்கள் வாழ்வியல், உடல் மொழி, உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் ஆகியவற்றை அடையாளப்படுத்துதல்.
3. பரதநாட்டிய மரபில் காணப்படும் தேசீ கூறுகள், அபிநய முறைகள் மற்றும் அழகியல் அம்சங்களை ஆராய்தல்.
4. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களுக்கும் பரதநாட்டியத்துக்கும் இடையிலான பண்பாட்டு ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகளை ஒப்பீட்டு நோக்கில் விளக்குதல்.
5. தேசீ மரபுகள் பண்பாட்டு அடையாளத்தை பாதுகாத்து வளர்க்கும் விதத்தை வெளிப்படுத்துதல்.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

இந்த ஆய்வு, நாட்டுப்புற இலக்கியங்களையும் பரதநாட்டியத்தையும் தனித்தனி கலை வடிவங்களாக அல்லாமல், தேசீ மரபுகளின் பண்பாட்டு அடையாளங்களாக ஒருங்கிணைத்து பார்க்கும் புதிய ஆய்வு நோக்கை முன்வைக்கிறது. இலக்கியம் மற்றும் நாட்டியம் ஆகிய இரு துறைகளுக்கிடையிலான இடைவெளியை நிரப்பி, பல்துறை (Interdisciplinary) ஆய்வுக்கான வாய்ப்பை இவ்வாய்வு

உருவாக்குகிறது. மேலும், மக்கள் கலைகள் மற்றும் மரபுக் கலைகளின் தொடர்ச்சியை புரிந்துகொள்ள இவ்வாய்வு முக்கிய பங்களிப்பை அளிக்கிறது.

ஆய்வுப் பிரச்சனை

தேசீ மரபுகள் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் அல்லது பரதநாட்டியம் என தனித்தனியாகவே கவனம் செலுத்துகின்றன. ஆனால், இவ்விரு கலை வடிவங்களும் ஒரே பண்பாட்டு அடித்தளத்திலிருந்து உருவானவை என்பதற்கான ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் மிகக் குறைவாக உள்ளன. எனவே, தேசீ மரபுகளின் அடையாளமாக நாட்டுப்புற இலக்கியமும் பரதநாட்டியமும் எவ்வாறு இணைந்து செயல்படுகின்றன? என்பதே இவ்வாய்வின் மையப் பிரச்சனையாக அமைகிறது.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இந்த ஆய்வு, விளக்க ஆய்வு முறை, ஒப்பீட்டு ஆய்வு முறை, பண்பாட்டு ஆய்வு அணுகுமுறை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. நாட்டுப்புற இலக்கியப் பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள் மற்றும் பரதநாட்டிய நிகழ்வுகள், அபிநயக் கூறுகள் ஆகியவை முதன்மை மற்றும் துணை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கருதுகோள்

தேசீ மரபுகள் என்பது சமூக வாழ்வியலில் வேரூன்றிய பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளாகும். நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் பரதநாட்டியமும், தத்தமது வடிவங்களில் தேசீ மரபுகளை பிரதிபலித்து, பண்பாட்டு அடையாளத்தை பாதுகாக்கும் முக்கிய ஊடகங்களாக செயல்படுகின்றன என்பது இவ்வாய்வின் அடிப்படை கருதுகோளாகும்.

ஆய்வு எல்லை

இந்த ஆய்வு, தமிழ் நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள், தமிழ்சார் பரதநாட்டிய மரபு என்ற எல்லைக்குள் மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

இலக்கிய மீளாய்வு

நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் தொடர்பாக பல ஆய்வாளர்கள் மக்கள் வாழ்வியல், நம்பிக்கைகள் மற்றும் பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளை விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர். அதேபோல், பரதநாட்டிய ஆய்வுகள் நாட்டியசாஸ்திரம், அபிநய மரபுகள் மற்றும் அழகியல் கோட்பாடுகளை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. இருப்பினும், தேசீ மரபுகள் என்ற பொதுவான கோணத்தில், நாட்டுப்புற இலக்கியங்களையும் பரதநாட்டியத்தையும் இணைத்து ஆய்வு செய்துள்ள படைப்புகள் மிகக்

குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. எனவே, இந்த ஆய்வு, முன்னைய ஆய்வுகளின் குறைபாடுகளை நிரப்பி, புதிய பார்வையை முன்வைக்கிறது.

தேசீ மரபு

தேசீ மரபு என்பது மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் அனுபவங்களில் இருந்து இயல்பாக உருவான பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளின் தொகுப்பாகும். இது சமூகத்தின் மொழி, உடல் மொழி, சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், தொழில், விழாக்கள், வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் ஆகியவற்றின் வழியாக தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது. தேசீ மரபுகள் எழுத்துச் சாசனங்களால் நிர்ணயிக்கப்படாதவை; மாறாக, வாய்மொழி பரம்பரையின் மூலம் தலைமுறைகள் தோறும் பரிமாறப்பட்டு, காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்ப மாற்றம் பெறும் தன்மை உடையவை. இந்தியக் கலைக் கோட்பாடுகளில் தேசீ மரபு பெரும்பாலும் மார்க் (Mārga) மரபுக்கு எதிரான அல்லது இணையான கருத்தாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. நாட்டியசாஸ்திரம் போன்ற சாஸ்திர நூல்கள் மார்க் மரபை ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, சாஸ்திர அடிப்படையிலான செம்மைக் கலை வடிவமாக வரையறுக்கின்றன. அதற்கு மாறாக, தேசீ மரபு சமூகத்தின் இயல்பான உணர்வுகளிலிருந்தும், மக்கள் வாழ்வியலிலிருந்தும் உருவாகும் சுதந்திரமான கலை வெளிப்பாடுகளாகக் கருதப்படுகிறது. இருப்பினும், தேசீ மரபு மார்க் மரபுக்கு எதிர்மறையானதாக அல்ல; மாறாக, அதனை ஊட்டும் அடித்தளமாகவும், உயிர்ப்பூட்டும் மூலமாகவும் செயல்படுகிறது.

தேசீ மரபுகளின் முக்கிய அடையாளமாக அதன் இயல்புத்தன்மை (Naturalness) விளங்குகிறது. மகிழ்ச்சி, துயரம், கோபம், அச்சம், விருப்பு, வெறுப்பு போன்ற மனித உணர்வுகள் செயற்கையற்ற உடல் அசைவுகள், முகபாவங்கள், குரல் ஒலி, சைகைகள் வழியாக வெளிப்படுகின்றன. இவ்வுணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் எந்தவொரு அழகியல் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்படாமல், சமூகச் சூழலோடு இணைந்து செயல்படுகின்றன. மேலும், தேசீ மரபுகள் சமூக நினைவுகள் மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளம் ஆகியவற்றை தாங்கியுள்ளன. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், கதைகள், சடங்குகள் மற்றும் மக்கள் கலை வடிவங்கள் சமூகத்தின் வரலாற்று அனுபவங்களையும் வாழ்வியல் உண்மைகளையும் தலைமுறைகள் தோறும் பாதுகாத்து வருகின்றன. இவ்வாறு, தேசீ மரபுகள் ஒரு சமூகத்தின் நினைவுக் களஞ்சியமாகவும், அதன் பண்பாட்டு தொடர்ச்சிக்கான அடையாளமாகவும் செயல்படுகின்றன.

தேசீ மரபின் இன்னொரு முக்கிய தன்மை அதன் மாற்றத்தன்மை (Dynamism) ஆகும். காலம், இடம், சமூக மாற்றங்கள் ஆகியவற்றின் தாக்கத்தால் தேசீ மரபுகள் தொடர்ந்து புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. இதனால், அவை ஒரே வடிவில் நிலைத்திராமல், சமூக தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாறிக்கொண்டே இருக்கும். இந்த மாற்றத்தன்மையே தேசீ மரபுகளை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கும் முக்கிய

காரணமாகும். கலைப் பார்வையில், தேசீ மரபுகள் பின்னர் சாஸ்திர வடிவமைப்புக்குள் கொண்டு வரப்பட்டு செம்மைக் கலை மரபுகளாக மாறியுள்ளன. பரதநாட்டியத்தில் காணப்படும் பல அபிநய அசைவுகள், கை சைகைகள் மற்றும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் தேசீ மரபுகளிலிருந்தே உருவாகியவை. இவ்வாறு, தேசீ மரபுகள் செம்மைக் கலை மரபுகளுக்கான அடிப்படை மூலமாக விளங்குகின்றன.

எனவே, தேசீ மரபு என்பது வெறும் நாட்டுப்புறக் கலைகளின் தொகுப்பாக மட்டுமல்லாமல், ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு உணர்வையும், அழகியல் சிந்தனையையும், வரலாற்று தொடர்ச்சியையும் ஒருங்கிணைக்கும் கருத்தியல் கட்டமைப்பாக (Conceptual Framework) புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் தேசீ மரபுகள்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் ஒரு சமூகத்தின் அன்றாட வாழ்வியலையும், பண்பாட்டு அனுபவங்களையும், உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளையும் நேரடியாக பிரதிபலிக்கும் உயிர்ப்பான கலை வடிவங்களாக விளங்குகின்றன. எழுத்துச் சாசனங்களின் கட்டுப்பாடுகளின்றி, வாய்மொழி மரபின் வழியாக தலைமுறைகள் தோறும் பரிமாறப்பட்ட இவ்விலக்கியங்களில், தேசீ மரபுகள் இயல்பாகவும் ஆழமாகவும் ஊன்றியுள்ளன. சமூகத்தின் இயற்கையான வாழ்வியல் அனுபவங்களே இவ்விலக்கியங்களின் உள்ளடக்கமாகவும், வெளிப்பாட்டு முறையாகவும் அமைந்துள்ளன.

1. வாழ்வியல் சார்ந்த தேசீ மரபுகள்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் காணப்படும் தேசீ மரபுகள் முதன்மையாக மக்கள் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. விவசாயம், கால்நடை பராமரிப்பு, தொழில், குடும்ப அமைப்பு, திருமணம், குழந்தை பிறப்பு, இறப்பு போன்ற வாழ்க்கைச் சுழற்சி நிகழ்வுகள் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மற்றும் கதைகளில் பிரதிபலிக்கின்றன. இவை அனைத்தும் எந்தவொரு சாஸ்திரக் கட்டுப்பாடுகளும் இன்றி, மக்களின் இயல்பான அனுபவங்களின் வெளிப்பாடுகளாக உருவாகியுள்ளன.

2. உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் மற்றும் உடல் மொழி

தேசீ மரபுகளின் முக்கிய அடையாளமாக உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளின் இயல்புத்தன்மை விளங்குகிறது. தாலாட்டு, ஒப்பாரி, வேலைப்பாடல்கள் போன்றவை மகிழ்ச்சி, துயரம், ஏக்கம், எதிர்பார்ப்பு போன்ற மனித உணர்வுகளை இயற்கையான குரல் ஒலி, உடல் அசைவு, முகபாவம் ஆகியவற்றின் வழியாக வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வுணர்ச்சிகள் செயற்கை அழகியல் கட்டுப்பாடுகளின்றி வெளிப்படுவது, தேசீ மரபுகளின் தனித்துவமாகும்.

3. சடங்குகள் மற்றும் வழிபாட்டு மரபுகள்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் சடங்குகள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. கிராமிய தெய்வ வழிபாடு, திருவிழாக்கள், காப்புக் கட்டுதல், தாலி கட்டுதல், மழை வேண்டுதல் போன்ற சடங்குகள் பாடல்கள் மற்றும் கதைகளில் விரிவாக இடம்பெறுகின்றன. இச்சடங்குகள் சமூக ஒற்றுமையையும், பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் உறுதிப்படுத்தும் தேசீ மரபுகளாக விளங்குகின்றன.

4. சமூக நினைவுகளின் களஞ்சியம்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் ஒரு சமூகத்தின் கூட்டு நினைவுகளை தாங்கியுள்ளன. வரலாற்றுச் சம்பவங்கள், சமூக மாற்றங்கள், அடக்குமுறைகள், எதிர்ப்புகள் போன்றவை நாட்டுப்புறக் கதைகள் மற்றும் பாடல்களில் குறியீட்டு வடிவில் வெளிப்படுகின்றன. இவ்வாறு, தேசீ மரபுகள் சமூக நினைவுகளை உயிர்ப்புடன் பாதுகாக்கும் பணியை மேற்கொள்கின்றன.

5. பெண்களின் அனுபவங்களும் தேசீ மரபுகளும்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் பெண்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்கள் முக்கியமாக பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன. திருமணப் பாடல்கள், தாலாட்டு, ஒப்பாரி போன்றவை பெண்களின் உணர்வுகள், சமூக நிலை, எதிர்பார்ப்புகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்விலக்கியங்கள், அதிகாரபூர்வ வரலாற்றில் இடம் பெறாத பெண்களின் குரல்களை தேசீ மரபுகளின் வழியாக வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருகின்றன.

6. மொழி மற்றும் வெளிப்பாட்டு முறை

தேசீ மரபுகள் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் மக்கள் மொழி வழியாக வெளிப்படுகின்றன. வட்டார மொழிகள், சொற்பொழிவுகள், உவமைகள், குறியீடுகள் ஆகியவை இவ்விலக்கியங்களின் தனித்துவமாகும். இம்மொழி நடை சமூகத்தின் இயல்பான சிந்தனை முறையையும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளையும் பிரதிபலிக்கிறது.

7. மாற்றத்தன்மையும் தொடர்ச்சியும்

தேசீ மரபுகள் நிலைத்தவையாக அல்ல; அவை காலத்திற்கும் சமூக மாற்றங்களுக்கும் ஏற்ப மாறிக்கொண்டே இருக்கும். நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் இதே மாற்றத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. புதிய அனுபவங்கள், சமூகச் சூழல்கள், வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் இவ்விலக்கியங்களில் சேர்க்கப்பட்டு, தேசீ மரபுகள் தொடர்ச்சியாக உயிர்ப்புடன் செயல்படுகின்றன. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் தேசீ மரபுகள் சமூக வாழ்வியலின் இயல்பான பிரதிபலிப்பாகவும்,

பண்பாட்டு அடையாளத்தின் பாதுகாப்பாகவும் விளங்குகின்றன. அவை மக்களின் உணர்வுகளையும், உடல் மொழியையும், சமூக நினைவுகளையும் உயிர்ப்புடன் வெளிப்படுத்தும் பண்பாட்டு ஆவணங்களாக அமைந்துள்ளன. இவ்வாறான தேசீ மரபுகளே பின்னர் செம்மைக் கலை வடிவங்களுக்கான அடித்தளமாகவும் செயல்பட்டுள்ளன.

இவ்விதக்கியங்களில் காணப்படும் உடல் மொழி, சமூக நினைவுகளின் களஞ்சியமாக செயல்படுகிறது. குறிப்பாக, பெண்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள், குடும்ப உறவுகள், சடங்குகள் ஆகியவை நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் உயிர்ப்புடன் வெளிப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் தேசீ மரபுகளின் அடையாளங்களாகும்.

பரதநாட்டியத்தில் தேசீ கூறுகள்

பரதநாட்டியம் என்பது இந்திய நாட்டியசாஸ்திரத்தின் செம்மையான கலை வடிவமாகும். ஆனால் அதன் வளர்ச்சியில், தேசீ கூறுகள் (Desi Elements) ஆழமாக பதிந்துள்ளன. தேசீ கூறுகள், நாட்டுப்புற வாழ்வியல் அனுபவங்கள், சடங்குகள், மக்கள் கலைக் கோட்பாடுகள், உடல் மொழி மற்றும் இயல்பான உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளிலிருந்து உருவாகி, பரதநாட்டியத்தில் செம்மையான வடிவமாக மாற்றப்பட்டுள்ளன.

1. உடல் அசைவுகள் (Anga & Desi Movements)

தேசீ கூறுகள்: நாட்டுப்புற பாடல்கள் மற்றும் ஒப்பாரிகளில் காணப்படும் இயல்பான கை, கால், தலை அசைவுகள். வேலைப்பாடல்களில் உள்ள கால்சத்தம், கை அசைவு, வளைந்த உடல் நிலை.

பரதநாட்டியத்தில் மாற்றம்: ஆங்கிக அபிநயத்தில் சாஸ்திர விதிகளுடன் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட வடிவம். குறிப்பாக: கை சைகைகள்) → இயல்பான தேசீ அசைவுகளுக்கு அழகியல் கட்டமைப்பு. கால் அசைவுகள் → வேலைப்பாடல் மற்றும் இயற்கை நடைகள்.

நோக்கம்: உணர்வை வெளிப்படுத்துதல் + அழகியல் ஒழுங்கு

உதாரணம்: நாட்டுப்புறத் தாலாட்டு நடையில் தலை ஆட்டம், கை அசைவு → பரதநாட்டியத்தில் வாத்ஸல்ய பாவ அபிநயம்.

2. முகபாவங்கள் (Facial Expressions)

தேசீ கூறுகள்: இயல்பான மகிழ்ச்சி, துயரம், அச்சம், கோபம் போன்ற உணர்வுகள். மக்கள் கதைசொல்லல், ஒப்பாரிகள், பாடல்களில் நேரடியாக வெளிப்படும் முகபாவம்.

பரதநாட்டியத்தில் மாற்றம்: முகபாவங்களின் அழகியல் வடிவமைப்பு.

முக்கிய ரஸாக்கள்: காதல்/மகிழ்ச்சி → ஸ்ருங்கார ரசம், துயர் → கருணா ரசம், கோபம் → ரௌத்ர ரஸம்

நோக்கம்: தேசீ உணர்வுகளை செம்மையாக வடிவமைத்து மேடையில் காட்சியளித்தல்

3. குரல் / வாய்மொழி (Vācika Abhinaya)

தேசீ கூறுகள்: நாட்டுப்புற பாடல்கள், ஒப்பாரி, வேலைப்பாடல்கள், தெய்வ வழிபாட்டு பாடல்கள். இயல்பான ஒலி, தாளம், உச்சரிப்பு.

பரதநாட்டியத்தில் மாற்றம்: வாசிக அபிநயத்தில் பாடல் வரிகள் மற்றும் சாஹித்யம் மூலம் உணர்வு வெளிப்பாடு.

பாடல் பாசரம் + குரல் ஏற்றம் + உணர்ச்சி சைகைகள் ஒருங்கிணைப்பு.

உதாரணம்: தெய்வ வழிபாட்டு பாடலின் பக்தி பாவம் → பரதநாட்டிய நிகழ்வில் பக்தி ரீதியில் காட்சிப்படுத்தல்

4 கதைகாணிக்கும் / நாடக கூறுகள் (Natya & Storytelling)

தேசீ கூறுகள்: நாட்டுப்புறக் கதைகள், கிராமிய புராணங்கள், சம்பவக் கதைகள். கிராமிய விழாக்களில் நிகழும் கதைசொல்லல், நடனச் செயல்.

பரதநாட்டியத்தில் மாற்றம்: அபிநய / நாட்டிய: கதையை மேடையில் கலை வடிவில் விளக்கும் வகையில்.

பகுதி-பகுதி காட்சிகள்: கிராமிய கிராமவாழ்வியல் → வனப்பகுதிக் காட்சி, தெய்வ வழிபாடு → பக்தி காட்சி

நோக்கம்: தேசீ சம்பவங்களை மேடை மொழியில் கலைப்படுத்தல்

5. சமூக-அரசியியல் / பண்பாட்டு குறிப்புகள்

தேசீ கூறுகள்: சமூகச் சம்பவங்கள், விழாக்கள், மரபுகள், மக்களின் வாழ்வியல், வரலாறு.

பரதநாட்டியத்தில் மாற்றம்: நாட்டியநாடகத்தில் இடம் பெற்ற காட்சிகள், கிராமிய உறவுகள் → நடனக் காட்சிகள், விழா, திருவிழா, திருமணச் சடங்கு → அனுபவ காட்சிகள்

நோக்கம்: சமூக நினைவுகளை கலை வடிவில் உயிர்ப்பித்தல்

6. மாற்றத்தன்மை / புதுமை (Dynamism & Innovation)

- தேசீ கூறுகள் நேரடியாக இருந்தாலும், பரதநாட்டியம் அவற்றை முறைப்படி வடிவமைத்து, புதிய வடிவமைப்போடு இணைத்து மேடை கலை வடிவமாக காட்டுகிறது.

- இது பரம்பரை வழி + சாஸ்திர அனுபவம் → Desi-to-Classical Transformation.

தேசீ கூறுகள் பரதநாட்டியத்தின் அடித்தளமாக செயல்படுகின்றன.

- நாட்டுப்புற வாழ்வியல், உணர்ச்சி, சடங்குகள், பாடல்கள் → பரதநாட்டியத்தில் அழகியல் + ஒழுங்கு + மேடை கலை வடிவாக மாற்றப்படுகின்றன.

- இதன் மூலம் Desi → Classical Transformation நிகழ்கிறது, சமூக நினைவுகள் மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளம் பரம்பரையாக பாதுகாக்கப்படுகிறது.

தேசீ மரபுகள் → பரதநாட்டியம்

தேசீ மரபுகள் சமூகத்தின் இயல்பான வாழ்வியல் அனுபவங்களில் இருந்து உருவான கலை வெளிப்பாடுகளாகும். நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் இம்மரபுகள் உணர்ச்சி, உடல் மொழி, சடங்குகள், சமூக நினைவுகள் ஆகியவற்றின் வழியாக இயற்கையாக வெளிப்படுகின்றன. இவை காலப்போக்கில் சாஸ்திர வடிவமைப்புக்குள் கொண்டு வரப்பட்டு, பரதநாட்டியத்தில் செம்மையான அழகியல் அமைப்பாக மறுவடிவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

1. இயல்பான உடல் மொழி → ஆங்கிக அபிநயம்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் உடல் மொழி எந்தவொரு கட்டுப்பாடுகளும் இன்றி வெளிப்படுகிறது. வேலைப்பாடல்களில் உடல் அசைவு, ஒப்பாரிகளில் மாற்படித்தல், தலை ஆட்டம், கை உயர்த்தல் போன்ற இயல்பான அசைவுகள் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் ஊடகங்களாக அமைகின்றன.

இவ்வியல்பான உடல் அசைவுகளே பரதநாட்டியத்தில் ஆங்கிக அபிநயம் என்ற கட்டுப்பாடுடைய வடிவில் மாற்றம் பெறுகின்றன. கை, கால், முகம், கண் அசைவுகள் சாஸ்திர விதிகளின் அடிப்படையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு அழகியல் வடிவம் பெறுகின்றன.

2. உணர்ச்சி வெளிப்பாடு → ரஸா-பாவ கோட்பாடு

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் மகிழ்ச்சி, துயரம், அச்சம், கோபம், காதல் போன்ற உணர்வுகள் இயற்கையாக வெளிப்படுகின்றன. இவ்வுணர்வுகள் எந்தவொரு கோட்பாடுகளுக்கும் உட்படாமல் சமூகச் சூழலோடு இணைந்து செயல்படுகின்றன.

பரதநாட்டியத்தில் இதே உணர்வுகள் பாவம்-ரஸா கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் உள்ள இயல்பான உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள், பரதநாட்டியத்தில் அழகியல் அனுபவமாக மாற்றப்படுகின்றன.

3. வாய்மொழி இலக்கியம் → வாசிக அபிநயம்

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், கதைசொல்லல், ஒப்பாரி ஆகியவை குரல் ஒலி, உச்சரிப்பு, தாளம் ஆகியவற்றின் மூலம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இவ்வாய்மொழி மரபுகளே பரதநாட்டியத்தில் வாசிக அபிநயம் என்ற வடிவில் மாற்றம் பெறுகின்றன. பாடல் வரிகள், சாஹித்யம், தாள அமைப்பு ஆகியவை சாஸ்திர வடிவமைப்புடன் இணைக்கப்படுகின்றன.

4. சடங்குகள் → நாடக மற்றும் நாட்டிய உள்ளடக்கம்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் காணப்படும் சடங்குகள், கிராமிய தெய்வ வழிபாடு, விழாக்கள், வாழ்வியல் நிகழ்வுகள் ஆகியவை தேசீ மரபுகளின் மையமாக விளங்குகின்றன. இவ்வாழ்வியல்-சடங்கு சார்ந்த உள்ளடக்கங்களே பரதநாட்டியத்தில் கதைகள், தேவாரங்கள், பதங்கள், ஜாவளிகள் ஆகியவற்றின் வழியாக கலை வடிவில் மறுஉருவாக்கம் பெறுகின்றன.

5. சமூக நினைவுகள் → கலை நினைவுகள்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் சமூக நினைவுகளை பாதுகாக்கும் கருவிகளாக செயல்படுகின்றன. சமூக அனுபவங்கள், வரலாற்றுச் சம்பவங்கள், மக்களின் குரல்கள் இவ்விலக்கியங்களில் பதிந்துள்ளன.

பரதநாட்டியம் இந்நினைவுகளை கலை நினைவுகளாக (Cultural/Aesthetic Memory) மாற்றி, மேடைக்கலை வழியாக பார்வையாளர்களுக்கு கொண்டு செல்கிறது.

6. பெண்களின் அனுபவங்கள் → ஸ்த்ரீ பாவ அபிநயம்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் பெண்களின் உணர்வுகள் இயற்கையாக வெளிப்படுகின்றன—தாலாட்டு, திருமணப் பாடல்கள், ஒப்பாரிகள் இதற்குச் சான்றுகள்.

பரதநாட்டியத்தில் இவை நாயகி பாவங்கள், ஸ்த்ரீ அபிநயம் ஆகிய சாஸ்திர வடிவங்களில் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. தேசீ மரபின் இயல்பான பெண்கள் குரல், பரதநாட்டியத்தில் அழகியல் வடிவம் பெறுகிறது.

7. மாற்றத்தன்மை → மரபு-நவீன இணைவு

தேசீ மரபுகள் மாற்றத்தன்மை உடையவை. இதே தன்மை பரதநாட்டியத்திலும் காணப்படுகிறது. நாட்டுப்புறக் கதைகள், சமூகச் செய்திகள், நவீன கருத்துகள் பரதநாட்டிய நிகழ்வுகளில் சேர்க்கப்பட்டு, மரபும் நவீனமும் இணைகின்றன.

ஒப்பீடு

தேசீ மரபுகள் (Folk Literature) பரதநாட்டியம்

இயல்பான உடல் மொழி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஆங்கிக அபிநயம்

இயற்கை உணர்ச்சி வெளிப்பாடு பாவ-ரஸா அழகியல்

வாய்மொழி மரபு வாசிக அபிநயம்

சமூக நினைவுகள் கலை நினைவுகள்

மாற்றத்தன்மை மரபு-நவீன இணைவு

இவ்வொப்பீட்டின் மூலம், பரதநாட்டியம் தேசீ மரபுகளின் செம்மையான மறுவடிவாக்கமே என்பதை உணர முடிகிறது. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் இயல்பாக வெளிப்படும் தேசீ மரபுகள், பரதநாட்டியத்தில் அழகியல் கட்டுப்பாடுகளுடன் கலை வடிவமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. எனவே, தேசீ மரபுகளை புரிந்துகொள்ள நாட்டுப்புற இலக்கியமும் பரதநாட்டியமும் ஒன்றிணைந்த பார்வையில் ஆய்வு செய்யப்படுதல் அவசியமாகிறது.

நாட்டுப்புறப் பாடல் வரிகள் மற்றும் பரதநாட்டிய ஒப்பீடு

1. தாலாட்டுப் பாடல் – தாய்மை உணர்வு (Vātsalya Bhāva)

நாட்டுப்புறத் தாலாட்டு

“ஆராரோ ஆரிராரோ என் கண்ணே ஆராரோ...”

தேசீ மரபு விளக்கம்

இந்தத் தாலாட்டு வரிகளில் தாயின் அன்பு, பாதுகாப்பு, கருணை போன்ற உணர்வுகள் எந்தவொரு அலங்காரமும் இன்றி இயல்பாக வெளிப்படுகின்றன. குழந்தையை ஆட்டும் அசைவு, மென்மையான குரல், முகபாவம், இது தேசீ மரபின் இயல்புத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

பரதநாட்டிய ஒப்பீடு

இதே உணர்வு பரதநாட்டியத்தில் வாத்ஸல்ய பாவம் ஆக அபிநயப்படுத்தப்படுகிறது. கை அசைவு (குழந்தையைத் தாலாட்டுதல்), முகபாவம் (அன்பு, கருணை), மென்மையான தாள இயக்கம்.

2. ஒப்பாரி – துயர உணர்வு (Karuna Bhāva)

நாட்டுப்புற ஒப்பாரி

“என்ன பாவம் செய்தேனோ என்னை விட்டுப் போனாயே...”

தேசீ மரபு விளக்கம்

ஒப்பாரிகளில் துயரம் கட்டுப்பாடற்றதாக வெளிப்படுகிறது. மார்படித்தல், தலைமுடியைப் பிடித்தல், தரையில் அமர்தல் போன்ற உடல் அசைவுகள் உணர்ச்சியின் நேரடி வெளிப்பாடுகளாக அமைகின்றன. இது தேசீ மரபின் உணர்ச்சி தீவிரத்தன்மையை காட்டுகிறது.

பரதநாட்டிய ஒப்பீடு

பரதநாட்டியத்தில் இதே துயரம் கருணா ரசமாக அழகியல் கட்டுப்பாட்டுடன் வெளிப்படுகிறது. கண்களில் கண்ணீர் பாவம், மெதுவான ஆங்கிக இயக்கம், கட்டுப்படுத்தப்பட்ட முகபாவம்.

3. திருமணப் பாடல் – மகிழ்ச்சி மற்றும் ஏக்கம் (Śṛṅgāra Bhāva)

நாட்டுப்புறத் திருமணப் பாடல்

“மாமனே மாமனே மஞ்சள் அரைக்க வாங்கோ...”

தேசீ மரபு விளக்கம்

திருமணப் பாடல்களில் மகிழ்ச்சி, விளையாட்டு, ஏக்கம் ஆகிய உணர்வுகள் ஒன்றிணைந்து காணப்படுகின்றன. பெண்களின் குழு பாடல், கை தட்டுதல், உடல் அசைவுகள்.

பரதநாட்டிய ஒப்பீடு

இதே உணர்வுகள் பரதநாட்டியத்தில் ஸ்ருங்கார ரசமாக வடிவமைக்கப்படுகின்றன. நாயகி-நாயக பாவம், குழு நாட்டியம், தாள ஒழுங்கமைப்பு

4. வேலைப்பாடல் – உடல் அசைவும் தாளமும்

நாட்டுப்புற வேலைப்பாடல்

“ஏர் பூட்டி ஓடுற மாடு எட்டிக் கால் நடுங்குது...”

தேசீ மரபு விளக்கம்

வேலைப்பாடல்களில் உடல் உழைப்பு, தாளம், குழு இயக்கம் ஒன்றிணைகின்றன. உழைப்புடன் இணைந்த பாடலும் அசைவும் தேசீ மரபின் முக்கிய அடையாளமாகும்.

பரதநாட்டிய ஒப்பீடு

இத்தாள-அசைவு மரபே பரதநாட்டியத்தில் அடவுகள், தாள ஒழுங்கு, கால்சத்தம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையாக அமைகிறது.

5. தெய்வ வழிபாட்டு பாடல் – பக்தி (Bhakti Bhāva)

நாட்டுப்புற வழிபாட்டு பாடல்

“அம்மனே மாரியம்மா மழை தருவாய் தாயே...”

தேசீ மரபு விளக்கம்

கிராமிய தெய்வ வழிபாட்டில் பயம், நம்பிக்கை, பக்தி ஆகியவை ஒன்றாக வெளிப்படுகின்றன. உடல் நடுக்கம், கை உயர்த்தல், முழங்கால் விழுதல்.

பரதநாட்டிய ஒப்பீடு

பரதநாட்டியத்தில் இது பக்தி பாவம் ஆக கலை வடிவம் பெறுகிறது. அஞ்சலி ஹஸ்தம், முகத்தில் தெய்வீக உணர்வு, மென்மையான தாள இயக்கம்.

இந்த உதாரணங்கள் மூலம்,

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் உள்ள தேசீ மரபுகள் → பரதநாட்டியத்தில் சாஸ்திர வடிவாக்கம் என்ற தொடர்ச்சியைத் தெளிவாகக் காண முடிகிறது. தேசீ மரபுகள் உணர்ச்சியின் மூல வடிவமாகவும், பரதநாட்டியம் அதன் செம்மையான அழகியல் மறுவடிவாக்கமாகவும் விளங்குகிறது.

நாட்டுப்புற இலக்கியமும் பரதநாட்டியமும் : ஒப்பீடு

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் பரதநாட்டியமும் ஒரே தேசீ அடித்தளத்தில் இருந்து உருவானவை. இரண்டிலும் உடல் மொழி முக்கிய ஊடகமாக விளங்குகிறது. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் இயல்பான வெளிப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன; பரதநாட்டியத்தில் அவை அழகியல் கட்டுப்பாடுகளுடன் வடிவமைக்கப்படுகின்றன.

இவ்விரண்டும் சமூக நினைவுகளையும் பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் பாதுகாக்கும் கருவிகளாக செயல்படுகின்றன. நாட்டுப்புற இலக்கியம் சமூகத்தின் குரலாகவும், பரதநாட்டியம் கலை வடிவிலான பண்பாட்டு வெளிப்பாடாகவும் விளங்குகின்றன.

முடிவுரை

தேசீ மரபுகளின் அடையாளமாக நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் பரதநாட்டியமும் ஒன்றிணைந்த பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளாக விளங்குகின்றன என்பதை இவ்வாய்வு விளக்குகிறது. நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் சமூகத்தின் இயல்பான உணர்வுகளையும் உடல் மொழியையும் நேரடியாக வெளிப்படுத்துகின்றன; பரதநாட்டியம் அவற்றை செம்மையான அழகியல் வடிவில் மறுஉருவாக்குகிறது.

இவ்விரு கலை வடிவங்களும் பண்பாட்டு அடையாளத்தை தலைமுறைகள் தோறும் பாதுகாத்து, சமூக நினைவுகளை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கின்றன. ஆகவே, தேசீ மரபுகளை புரிந்துகொள்ள நாட்டுப்புற இலக்கியங்களையும் பரதநாட்டியத்தையும் ஒருங்கிணைந்த பார்வையில் அணுகுதல் அவசியமாகிறது. இந்த ஆய்வு, இலக்கியம்-நாட்டியம்-பண்பாட்டியல் ஆகிய துறைகளுக்கிடையிலான பல்துறை ஆய்வுகளுக்கான புதிய பாதையை உருவாக்குகிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. அண்ணாமலை, எஸ். தமிழ் நாட்டுப்புறவியல். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2006.
2. அரங்கநாதன், கி. நாட்டுப்புற இலக்கியக் கோட்பாடுகள். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2010.
3. இராமசாமி, மா. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் சமூக வாழ்வியல். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 2012.
4. இளங்கோவடிகள். சிலப்பதிகாரம். உரை: மு. வரதராசன், பாரதி புத்தகாலயம், 2009.
5. சந்திரசேகரன், சு. தமிழர் பண்பாடும் கலை மரபுகளும். வானதி பதிப்பகம், 2014.
6. சுப்பிரமணியன், நா. தமிழ் இலக்கியத்தில் மக்கள் கலைகள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2011.
7. செல்வராஜ், க. நாட்டுப்புற இலக்கியமும் பண்பாட்டியல் அணுகுமுறையும். விஜயா பதிப்பகம், 2015.
8. துரைசாமி, ப. தமிழர் நாட்டிய மரபுகள். மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2008.
9. பாலசுப்பிரமணியன், கா. பரதநாட்டிய அபிநய மரபுகள். கலைவாணி பதிப்பகம், 2013.
10. முத்தையா, ரா. தேசீ மரபுகளும் தமிழர் பண்பாடும். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 2016.
11. Banerjee, P. *Folk Traditions of India*. Oxford University Press, 2010.
12. Bharata Muni. *The Nāṭyaśāstra*. Translated by M. Ghosh, Munshiram Manoharlal, 2015.
13. Blackburn, S. *Singing of Birth and Death: Texts in Performance*. University of Pennsylvania Press, 1988.
14. Brown, R. *Indian Dance: Classical Traditions*. Thames & Hudson, 2007.
15. Vatsyayan, Kapila. *Indian Classical Dance*. Publications Division, Government of India, 2001.
16. Vatsyayan, Kapila. *Traditions of Indian Folk Dance*. Ministry of Culture, 2007.
17. Kothari, S. *Bharatanatyam: Indian Classical Dance Art*. Mapin Publishing, 2003.
18. Sharma, M. *Desi Traditions in Indian Performing Arts*. Sage Publications, 2014.